

Afsnit III. Formueskat.

KAPITEL 5.

Formueskat for personer.

Den skattepligtige formue.

Til § 71.

I paragraffen opregnes *de aktiver, der skal betragtes som skattepligtig formue*. Opregnin- gen er udtømmende, således at andre aktiver end de nævnte ikke kommer i betragtning.

Nr. 1. Bestemmelsen nævner alene fast ejendom, idet det — i modsætning til, hvad der er bestemt i den nugældende lovregel — er fundet systematisk rigtigst at udskille bestemmelserne om det til en ejendom hø- rende løsøre til behandling i forbindelse med de øvrige for løsøre givne regler, jfr. para- graffens nr. 3 og § 72, nr. 3.

Nr. 2. Til skibe henregnes efter finans- ministeriets vejledning til statskatteloven af 1912 alle fartøjer, både, pramme o. lign. uden hensyn til tonnagens størrelse og uden hensyn til, om skibet benyttes erhvervs- mæssigt eller privat. Da denne udvidede for- ståelse af ordet „skibe“ således må siges at have mange års hæv, har man ikke fundet det nødvendigt at ændre den nugældende lovbestemmelses formulering.

Nr. 3 og 4. I disse bestemmelser angives, hvad der skal anses som formueskatteplig- tigt løsøre. Definitionen stemmer med gæl- dende ret.

Skattelovskommissionen har ved kom- missionsudkastets § 54, nr. 5, (bemærk- ningerne side 107) foreslået begrebet: skatte- pligtigt løsøre udvidet til at omfatte „møb- ler, husgeråd, gangklæder, smykker og andet til husligt indbo hørende løsøre samt kunstsamlinger, bogsamlinger o. lign., alt i det omfang, det pågældende løsøres samlede værdi overstiger 100 000 kr.“. Kommissionsudkastets regel er af flere grunde ikke optaget i nærværende lovfor-

slag. Der kan ikke være tvivl om, at det ville være uhyre vanskeligt at kontrollere overholdelsen af en regel som den fore- slåede. Værdiansættelsen af privat indbo, kunstværker o. lign., vil som regel bero på et skøn, og vil kunne give anledning til mange diskussioner skatteyderne og skattemyndighederne imellem. Brandfor- sikringssummen vil næppe være nogen på- lidelig værdimåler, og det må iøvrigt anses for uheldigt at tilskynde til underforsik- ring. Hvad særlig angår beskatningen af kunstværker i privat eje kan anføres, at akademirådet i en henvendelse til undervis- ningsministeriet har gjort opmærksom på, at en sådan beskatning vil virke direkte hemmende på al kunstudøvelse og dermed være en alvorlig fare for kunstens fremme i Danmark, samt at den yderligere vil kunne bevirke, at ældre kunst i privat eje sælges til udlandet til ubodelig skade for dansk kultur.

Hvis en skattepligtig anvender genstande som de foran omtalte i sin næring eller driver handel med dem eller iøvrigt besidder dem i forretningsøjemed, skal de natur- ligvis som hidtil, jfr. statsskattelovens § 12, nr. 1, være formueskattepligt under- givet.

Nr. 5. Reglen svarer såvel til gældende ret som til kommissionsudkastets § 54, nr. 6.

Ved kommissionsudkastets § 54, nr. 7, (bemærkningerne side 107) foresloges ret- ten ifølge kapitalforsikringskontrakter ind- draget under formuebeskatning i det om- fang, genkøbsrettens værdi oversteg 50 000 kr. Gennemførelsen af en sådan regel vil imidlertid medføre meget betydelige praktiske vanskeligheder. Ved beregningen af de 50 000 kr. må alle den skatteplig- tiges kapitalforsikringer tages i betragt- ning, således at genkøbsværdien for de en-